

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0093/2014

10. 2. 2014

PRŮBĚŽNÁ ZPRÁVA

o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Rámcové dohody o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Indonéskou republikou na straně druhé, s výjimkou záležitostí týkajících se zpětného přebírání osob
(11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodajka: Ana Gomes

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	13

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

**o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Rámcové dohody o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Indonéskou republikou na straně druhé, s výjimkou záležitostí týkajících se zpětného přebírání osob
(11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))**

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (11250/2013),
- s ohledem na návrh Rámcové dohody o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Indonéskou republikou na straně druhé (14032/2009),
- s ohledem na Dohodu o spolupráci ze dne 7. března 1980 mezi Evropským hospodářským společenstvím a Indonésií, Malajsií, Filipínami, Singapurem a Thajskem – členskými státy Sdružení národů jihovýchodní Asie¹ (ASEAN) – a na pozdější protokoly o přistoupení,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. září 2002 ke sdělení Komise na téma „Evropa a Asie: Strategický rámec pro posílené partnerství“²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. června 2003 o situaci v Indonésii, obzvláště v provincii Aceh³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. listopadu 2003 o provincii Aceh⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. ledna 2005 o nedávné katastrofě způsobené tsunami v Indickém oceánu⁵,
- s ohledem na jednání o Rámcové dohodě o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Indonéskou republikou na straně druhé, která byla povolena Radou dne 25. listopadu 2004 a uzavřena v červnu 2007, přičemž dohoda byla podepsána dne 9. listopadu 2009,
- s ohledem na Dohodu mezi Evropskou unií a vládou Indonéské republiky o některých aspektech leteckých služeb podepsanou dne 29. června 2011⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2011 o Indonésii: útoky proti menšinám⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 2. února 2012 o zahraniční politice EU ve vztahu

---

¹ Úř. věst. L 144, 10.6.1980, s. 2.

² Úř. věst. C 272 E, 13.11.2003, s. 476.

³ Úř. věst. C 68 E, 18.3.2004, s. 617.

⁴ Úř. věst. C 87 E, 7.4.2004, s. 528.

⁵ Úř. věst. C 247 E, 6.10.2005, s. 147.

⁶ Úř. věst. L 264, 8.10.2011, s. 2.

⁷ Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 201.

k zemím BRICS a dalším vznikajícím velmocím: cíle a strategie¹,

- s ohledem na rozhodnutí Rady 2012/308/SZBP ze dne 26. dubna 2012 o přistoupení Evropské unie ke Smlouvě o přátelství a spolupráci v jihovýchodní Asii²,
  - s ohledem na zprávu mise EP pro sledování průběhu voleb konaných v Indonésii ve dnech 5. dubna 2004 a 20. září 2004, ve Východním Timoru ve dnech 30. srpna 1999, 30. srpna 2001, 9. dubna 2007, 30. června 2007 a 7. července 2012 a v provincii Aceh dne 11. prosince 2006,
  - s ohledem na Jakartskou deklaraci o zásadách protikorupčních agentur ze dne 27. listopadu 2012,
  - s ohledem na článek 21 Smlouvy o Evropské unii,
  - s ohledem na články 91 a 100, na čl. 191 odst. 4 a na články 207 a 209 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie,
  - s ohledem na čl. 81 odst. 3 jednacího řádu,
  - s ohledem na průběžnou zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0093/2014),
- A. vzhledem k tomu, že vztahy mezi Evropskou unií a Indonéskou republikou (dále jen „Indonésie“) by se měly řídit výše uvedenou Rámcovou dohodou o komplexním partnerství a spolupráci (dále jen „PCA“);
- B. vzhledem k tomu, že PCA je první dohodou tohoto typu mezi EU a Indonésií a jejím cílem je posílit oboustranně výhodnou politickou, hospodářskou a odvětvovou spolupráci a dále podpořit dvoustrannou a regionální spolupráci při řešení celosvětových výzev;
- C. vzhledem k tomu, že zásadními prvky PCA jsou potvrzení hodnot zakotvených v Chartě OSN, ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN a v dalších mezinárodních smlouvách vztahujících se na obě strany, jejich závazek k dodržování zásad demokracie, řádné správy věcí veřejných a právního státu, jakož i ustanovení zavádějící nebo rozšiřující spolupráci v oblastech, jako jsou lidská práva, obchod a investice, energetika, cestovní ruch, doprava a infrastruktura, zachování mořského prostředí a rybolov, průmyslová politika a malé a střední podniky (MSP), ochrana údajů a práva duševního vlastnictví a boj proti šíření zbraní hromadného ničení, proti organizovanému zločinu, korupci, praní peněz a proti terorismu a jeho financování;
- D. vzhledem k tomu, že Indonésie je čtvrtým nejlidnatějším národem světa, třetí největší demokracií, největší převážně muslimskou zemí s milióny vyznavačů dalších náboženství a heterogenní společností, která čítá více než 240 milionů obyvatel různých etnik, jazyků a kultur, z nichž 40 % je mladších 25 let, a že tato země je strategicky umístěna na souostroví tvořeném více než 17 000 ostrovy rozmístěnými v Indickém a Tichém oceánu na území, které od východu na západ dosahuje šíře 5 400 km;

---

¹ Úř. věst. C 239 E, 20.8.2013, s.1.

² Úř. věst. L 154, 15.6.2012, s. 1.

1. žádá Radu, aby zohlednila následující doporučení:

- a) vítá dohodu PCA, která je první svého druhu mezi EU a zeměmi ASEAN; domnívá se, že její uzavření svědčí o rychle rostoucím významu vazeb mezi EU a Indonésií, a očekává zahájení nové éry bilaterálních vztahů, které budou vycházet ze společných zásad, jako je demokracie, právní stát a lidská práva, rovnost, vzájemný respekt a oboustranný prospěch;
- b) zdůrazňuje 15letý proces demokratické, politické, sociální a hospodářské transformace Indonésie, který byl zahájen po skončení 33 let trvající autoritářské vojenské vlády; konstatuje, že Indonésie prochází rychlou urbanizací, rychle v ní roste střední třída (čítající více než 70 milionů osob), vlastní rozsáhlé přírodní zdroje, je největší ekonomikou v jihovýchodní Asii (s více než 6% růstem HDP v posledních dvou letech), přes jejíž severní námořní hranici prochází polovina světového obchodu a jejíž diplomatický význam na regionálních a celosvětových fórech – jako jsou např. OSN, WTO, Mezinárodní olympijský výbor, G20 a sdružení ASEAN, jehož je Indonésie zakládajícím a největším členem – roste, a uznává důležitou úlohu Indonésie v širším regionu;
- c) oceňuje pokrok, jehož Indonésie dosáhla při rozvíjení demokratické správy, a její závazek, že zůstane věrná demokracii, který odráží její pluralistická společnost, svobodné a spravedlivé volby, svoboda sdělovacích prostředků, angažovanost občanské společnosti, hospodářská odolnost a snižování chudoby, vzdělávání a další ukazatele rozvojových cílů tisíciletí, budování dobrých vztahů se sousedy a hájení demokracie a lidských práv; konstatuje nicméně, že závažné problémy stále přetrvávají v oblasti právního státu a ochrany lidských práv, jmenovitě co se týče odpovědnosti pachatelů porušení lidských práv včetně příslušníků armády a osob porušujících práva menšin, jako jsou práva členů náboženských, etnických a genderových skupin a lesbických žen, gayů, bisexuálů, transexuálů a intersexuálů, a problémy v oblasti boje proti korupci; zdůrazňuje, že těmito problémy se lze zabývat v rámci mezinárodní spolupráce, konkrétně v rámci dohody PCA;
- d) vzhledem k obchodním příležitostem, které skýtá ekonomika, jež láká stále větší množství zahraničních i domácích investic, zdůrazňuje rychle sílící vazby mezi EU a Indonésií v obchodu a dalších hospodářských oblastech; navrhuje, aby byla zkvalitněna infrastruktura, posílena propojenost a aby byl zlepšen regulační rámec, a to skrze spolupráci založenou na ustanovení PCA, která se týká obchodu a investic, daní a cel, dialogu o hospodářské politice, životního prostředí, průmyslové politiky a malých a středních podniků a dopravy, s cílem umožnit plné rozvinutí hospodářského potenciálu Indonésie a podporovat udržitelný růst, vytváření pracovních míst a snižování chudoby v členských státech EU i v Indonésii;
- e) zdůrazňuje, že cílem PCA je spolu se stávajícími nástroji spolupráce prohloubit vztahy mezi EU a Indonésií a spolupracovat na řešení světových problémů, přičemž je třeba vycházet ze sdílených zásad rovnosti, vzájemné úcty, vzájemného přínosu, demokracie, aktivní účasti občanské společnosti, právního státu, řádné správy věcí veřejných a lidských práv, a to prostřednictvím rozvoje politické a hospodářské

spolupráce v otázkách týkajících se obchodu, investic, průmyslové politiky a malých a středních podniků, životního prostředí, změny klimatu, energetiky, vědy a techniky, práv duševního vlastnictví, cestovního ruchu, vzdělání a kultury, migrace a boje proti praní peněz, financování terorismu, obchodu s drogami, korupci, organizovanému zločinu a obchodu s lidmi;

- f) je přesvědčen, že vztahy mezi Indonésií a EU by měly být považovány za strategické a že je třeba pořádat pravidelné summity s cílem pravidelně projednávat bilaterální a celosvětový vývoj; doporučuje, aby byly pravidelně organizovány návštěvy Indonésie na vysoké úrovni, a to za účasti předsedy Evropské komise, vysoké představitelky / místopředsedkyně a poslanců Evropského parlamentu, a aby bylo oboustranně usnadněno vydávání víz a přístup mezinárodních organizací občanské společnosti, čímž se zintenzívní kontakty mezi lidmi a výměny v rámci občanské společnosti; v souvislosti s tím vítá zřízení smíšeného výboru podle článku 41 dohody, který se má scházet alespoň jednou za dva roky střídavě v Indonésii a v Bruselu;
- g) naléhavě vybízí EU a Indonésii, aby plně využily PCA jako příležitosti k dosažení dlouhodobých geostrategických přínosů při řešení celosvětových bezpečnostních výzev na dvoustranných, regionálních a celosvětových mnohostranných fórech, jako jsou např. řešení změny klimatu a šíření zbraní hromadného ničení, boj proti terorismu, korupci, organizovanému zločinu, obchodu s drogami, praní peněz a financování terorismu, spolupráce v oblasti ochrany údajů a pokračování spolupráce v oblastech, které nejsou výslovně součástí dohody, jako je příprava a reakce na pohromy, řešení konfliktů, otázka ručních palných a lehkých zbraní a námořní bezpečnost, včetně pirátství;
- h) vítá skutečnost, že Indonésie v roce 2006 ratifikovala Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech a že v poslední době ratifikovala různé nástroje OSN v oblasti lidských práv týkající se migrujících pracovníků, osob se zdravotním postižením, dětí v ozbrojených konfliktech a prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie; očekává, že dojde k provedení nezbytných institucionálních reforem a reforem právního řádu, které povedou k dodržování těchto nástrojů;
- i) velmi si cení skutečnosti, že během uplynulých osmi let bylo v provincii Aceh dosaženo mírové dohody a hospodářského rozvoje, a doufá, že další pokrok bude směřovat k vymanění této provincie a jejích obyvatel z chudoby;
- j) oceňuje úsilí indonéských orgánů v oblasti boje proti korupci, včetně činnosti Komise pro vymýcení korupce (KPK); vyjadřuje však znepokojení nad tím, že korupce zůstává závažným problémem a hlavní překážkou rozvoje, ačkoli Indonésie v roce 2006 ratifikovala Úmluvu OSN proti korupci, a proto naléhavě vybízí k přijetí dalších opatření podle článku 35 dohody PCA v zájmu sdílení osvědčených postupů v boji proti korupci, včetně zpětného získávání majetku ukrytého v členských státech EU nebo jiných jurisdikcích, a proti hospodářské a finanční trestné činnosti;
- k) vybízí členské státy EU, aby vzájemnou právní pomoc s Indonésií rozšířily o boj proti korupci a aby ve spolupráci s Indonésií odpíraly útočiště subjektům, které se

podílejí na korupci a porušování lidských práv;

- l) poukazuje na význam indonéskeho zákona č. 34/2004 a ministerské vyhlášky č. 22 z roku 2009, které stanoví povinné převzetí všech vojenských podniků a hospodářských aktivit indonéskou vládou; zdůrazňuje, že dodržování tohoto zákona a této vyhlášky má zásadní vliv na demokratickou odpovědnost v rámci boje proti korupci a ochrany lidských práv;
- m) cení si toho, jakou úlohu sehrála Indonésie v řízení procesu Balijského fóra pro lidská práva na regionální úrovni; vyjadřuje však znepokojení nad nejednotností zákona č. 8/1985 a nového zákona o hromadných organizacích č. 17/2013 (zrušujícího bývalý zákon o sdružování č. 8/1985), který se týká občanských společností, („zákon ORMAS“), jehož uvedeným účelem je sice zajistit toleranci a přecházet násilí na skupinách společnosti, avšak u nějž hrozí, že nebude-li upraven v souladu s mezinárodními normami v oblasti lidských práv, bude vytvářet zbytečná a v některých případech až zatěžující administrativní, právní a finanční omezení činnosti nevládních organizací, čímž značně omezí možnosti občanské společnosti se v Indonésii angažovat a rovněž svobodu shromažďování, projevu, sdružování, a svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání; v souvislosti s tím je přesvědčen, že vhodnou platformou pro řešení těchto nedostatků je každoroční dialog o lidských právech mezi EU a Indonésií;
- n) zdůrazňuje, že vnitrostátní i zahraniční podniky působící v Indonésii musí svou činnost rozvíjet v souladu se zásadami sociální odpovědnosti podniků; vítá nařízení vlády č. GR 47/2012 o sociální a environmentální odpovědnosti akciových společností, které se vztahuje na indonéské společnosti všeobecně a stanovuje pobídky a sankce; zdůrazňuje však, že je nutné budovat kapacity pro provádění hlavních zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv; vyzývá EU, aby v rámci dohody PCA poskytla nezbytnou technickou pomoc, a Indonésii, aby vypracovala vlastní vnitrostátní plán provádění obecných zásad OSN; oceňuje Indonésii za to, že v listopadu 2012 uspořádala mezinárodní setkání pod společným vedením Komise pro vymýcení korupce, Rozvojového programu OSN a Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu, na němž se jednalo o „zásadách protikorupčních agentur“;
- o) s politováním konstatuje, že stále větší zaměření veřejného systému vzdělávání na islámské učení na úkor důrazu na náboženskou, etnickou a kulturní pluralitu a rozmanitost zakotvenou v indonéském mottu „Bhineka Tunggal Ika“ (jednota v rozmanitosti) a rozšířené přesvědčení, že orgány přistupují nerozhodně k řešení případů náboženského extremismu, jsou považovány za jedny z příčin nárůstu případů sektářského násilí a diskriminace příslušníků náboženských a etnických menšin; je i nadále znepokojen případy diskriminace, šikany nebo násilí, jimž jsou vystaveni příslušníci náboženských a etnických menšin, ženy a lesbické ženy, gayové, bisexuálové, transexuálové a intersexuálové a jejichž základem jsou různé právní a správní předpisy týkající se pornografie, rouhačství nebo činností náboženských menšin;
- p) vyjadřuje znepokojení nad pácháním násilí na náboženských menšinách, které se projevuje formou útoků namířených proti členům společenství Ahmadíja a šiitským

muslimům a zavírání kostelů v některých částech země, a nad diskriminačními předpisy a postupy státu vůči osobám, které nepatří ani k jednomu ze šesti uznaných náboženství, při registraci sňatků a narození nebo při vydávání občanských průkazů; naléhavě vyzývá indonéské orgány, aby zajistily praktické dodržování svobody náboženského vyznání, která je zaručena ústavou, a aby nadále podporovaly náboženskou toleranci; v souvislosti s tím je přesvědčen, že vhodnou platformou pro řešení těchto nedostatků je každoroční dialog o lidských právech mezi EU a Indonésií a rovněž článek 39 dohody PCA o modernizaci státní a veřejné správy;

- q) připomíná, že zrušení trestu smrti je klíčovým cílem politiky Unie v oblasti lidských práv; žádá indonéské orgány, aby zvážily zrušení trestu smrti nebo alespoň vyhlášení moratoria na výkon tohoto trestu; v souvislosti s tím je přesvědčen, že vhodnou platformou pro řešení těchto nedostatků je každoroční dialog o lidských právech mezi EU a Indonésií; mimoto naléhavě vybízí EU, aby navázala těsnější kontakty s indonéskou občanskou společností s cílem podpořit lidská práva, právní stát a boj proti korupci a hájit zrušení trestu smrti;
- r) je i nadále hluboce znepokojen případy mučení a dalšího porušování lidských práv páchaného na civilním obyvatelstvu Papuy a Západní Papuy, kde bylo v uplynulých 50 letech podle odhadů usmrceno více než 100 tisíc lidí; vítá skutečnost, že guvernér Papuy nedávno oznámil, že Papua bude poprvé po mnoha letech přístupná zahraničním novinářům a nevládním organizacím; vyzývá EU, aby indonéským úřadům nabídla pomoc při rozvíjení komplexního přístupu ke zlepšení situace v Papui, jako tomu bylo v případě provincie Aceh; vyjadřuje i nadále znepokojení v souvislosti se střety mezi bezpečnostními složkami a skupinami, které prosazují nezávislost, znepokojivými zprávami o porušování lidských práv údajně páchaném bezpečnostními složkami, s nedostatečným pokrokem v oblasti vzdělávání, zdravotní péče a pracovních příležitostí a s možnostmi uplatňovat svobodu projevu a sdružování, což jsou pro obyvatele Papuy zásadní otázky, společně s ochranou životního prostředí, přírodních zdrojů a jejich kulturní identity; naléhavě vyzývá indonéské orgány, aby do oblasti umožnily přístup nezávislým pozorovatelům EU;
- s) oceňuje snahu indonéské vlády umožnit fungování Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) v zemi a poskytovat součinnost ve věci vyřizování žádostí žadatelů o azyl a uprchlíků; konstatuje, že pro rozšíření podpory společnosti ve vztahu k žadatelům o azyl a uprchlíkům je důležitá veřejná politická diskuse; dále navrhuje, aby Indonésie a EU v plném rozsahu provedly článek 34 PCA v zájmu spolupráce v otázkách legální a nelegální migrace, převaděčství a obchodu s lidmi;
- t) naléhavě žádá EU a Indonésii, aby v souladu s článkem 4 PCA o právní spolupráci úzce spolupracovaly za účelem dokončení ratifikace Úmluvy OSN o zabránění a trestání zločinu genocidia z roku 1948 a Římského statutu Mezinárodního trestního soudu ze strany Indonésie;
- u) vítá skutečnost, že dialog o lidských právech mezi EU a Indonésií, zahájený v roce 2010, stále pokračuje, a vybízí k širší účasti a většímu zapojení občanské společnosti v rámci tohoto dialogu a při provádění národního akčního plánu v oblasti lidských práv;

- v) vítá vyhlášky z let 2006, 2008 a 2010, které zakazují mrzačení ženských pohlavních orgánů; bere na vědomí úsilí indonéských orgánů, včetně ratifikace Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen a Úmluvy OSN o právech dítěte, a rovněž výsledky činnosti Národní komise pro násilí na páchané na ženách (Komnas Perempuan) a místní občanské společnosti v oblasti šíření informací o rizicích mrzačení ženských pohlavních orgánů; konstatuje, že navzdory tomuto úsilí a přijetí rezoluce OSN o zákazu mrzačení ženských pohlavních orgánů je v některých částech Indonésie tato tradice stále praktikována; v této souvislosti doporučuje, aby EU a Indonésie úzce spolupracovaly podle článku 31 PCA v oblasti zdraví a aby využily dialog o lidských právech k výměně osvědčených postupů za účelem vymýcení praxe mrzačení ženských pohlavních orgánů a minimalizace zdravotních rizik, která tyto praktiky představují pro mladé dívky a ženy; vyzývá Indonésii, aby znásobila své úsilí o vymýcení této závažné formy násilí na základě pohlaví páchaného na dívkách a ženách, které je hrubým porušením jejich lidských práv;
- w) oceňuje pokrok Indonésie dosažený prostřednictvím národního akčního plánu pro odstranění nejhorších forem dětské práce a právního rámce určeného k odstranění vykořisťování dětí, který zavedla;
- x) uznává, že pracovní hnutí hrají v Indonésii důležitou úlohu v dialozích a jednáních s vládou a dalšími zúčastněnými stranami v oblasti podpory pracovních podmínek a práv týkajících se sociálního zabezpečení; doporučuje, aby spolupráce popsaná v ustanoveních PCA, která se týkají ochrany lidských práv a nepřípustnosti diskriminace, zahrnula řešení otázek týkajících se rovnosti žen a mužů na pracovišti a rozdílů v jejich odměňování; zdůrazňuje především význam konkrétních opatření zaměřených na to, aby byly komplexně uplatňovány základní mezinárodní pracovní normy, vzhledem k tomu, že pracující ženy jsou nadále obětí vykořisťování a diskriminace v podobě nadměrné pracovní zátěže, nedostatečného platového ohodnocení a špatného zacházení ze strany vedení podniků;
- y) zdůrazňuje, že vývoz z EU do Indonésie se za posledních šest let zdvojnásobil, když v roce 2012 dosáhl hodnoty 9,6 miliard eur; konstatuje, že dvoustranný obchod představoval pouze 25 miliard EUR, což činí z Indonésie 29. obchodního partnera EU a až 4. obchodního partnera EU v tomto regionu, ačkoli Indonésie představuje 40 % HDP a počtu obyvatel sdružení ASEAN; konstatuje nicméně, že investice v Indonésii ze strany EU rychle narůstají – pokud jde o přímé zahraniční investice, je Indonésie na druhém místě za Singaporem – a že 1 000 podniků z EU zde investovalo více než 1 000 miliard EUR a zaměstnává více než 1,1 milionu Indonésanů;
- z) vyzývá Indonésii a EU, aby kromě požadované spolupráce v rámci PCA rovněž zvážily zahájení jednání o dohodě o volném obchodu s cílem postupně odstranit hlavní překážky obchodu, k čemuž patří posílení konzultací ohledně souladu s pravidly WTO, podpora uplatňování mezinárodních norem pro technické překážky obchodu, zlepšení ochrany práv duševního vlastnictví, zvýšení transparentnosti obchodních předpisů, rozvoj celní spolupráce a podpora nediskriminačního režimu pro investice, čímž se dále posílí obchod se zbožím, investice a služby a otevře se trh veřejných zakázek;

- aa) oceňuje úsilí Indonésie o partnerskou spolupráci s EU na vymýcení obchodu s nezákonně vytěženým dřevem a dřevařskými výrobky; konstatuje, že v září 2013 uzavřely EU a Indonésie dobrovolnou dohodu o partnerství v oblasti prosazování práva, správy a obchodu v lesnictví (FLEGT - VPA); konstatuje, že vývoz dřevařských výrobků z Indonésie do EU se v prvním čtvrtletí roku 2013 zvýšil o 114 %; očekává vydání licencí v rámci režimu FLEGT, které stvrdí zákonný původ dřeva a dřevařských výrobků u dřeva a dřevařských výrobků, které mají být z Indonésie vyvezeny do EU, a to jakmile obě strany dospějí k závěru, že systém zajištění zákonného původu dřeva (TLAS) v Indonésii je dostatečně spolehlivý; a očekává, že pravidelná společná hodnocení prověří schopnost příslušných subjektů zapojit se do režimu FLEGT-VPA;
- ab) uznává, že Indonésie a EU mají vzhledem ke svému geopolitickému a hospodářskému významu a velikosti svého území a populace klíčové postavení v boji se změnou klimatu, a vítá rostoucí význam Indonésie v mezinárodních jednáních o změně klimatu; cení si ambiciózních plánů, které Indonésie oznámila v roce 2009 v oblasti omezení růstu emisí, a její výzvy k mezinárodní podpoře, aby tato země mohla dosáhnout ještě většího snížení; konstatuje, že hlavní příčinou emisí skleníkových plynů v Indonésii jsou odlesňování a změny ve využívání půdy, avšak očekává se, že tuto pozici do roku 2027 převezme odvětví energetiky; žádá proto, aby smluvní strany PCA neprodleně zavedly institucionalizovaný mechanismus dvoustranné spolupráce podle článku 23 dohody, který se týká energetiky, a aby přitom případně vycházely z příkladu oddělení pro změnu klimatu Spojeného království (UKCCU) v Indonésii zřízeného v roce 2011, s cílem diverzifikovat dodávky energie rozvíjením nových, obnovitelných zdrojů energie a infrastruktury pro její přenos do ústředních míst poptávky a dosáhnout racionálního využívání energie za účelem boje se změnou klimatu a podpory udržitelného rozvoje;
- ac) vyjadřuje vážné znepokojení nad tím, jaké dopady má poptávka po palmovém oleji na odlesňování v Indonésii, která je největším výrobcem a spotřebitelem palmového oleje na světě; vítá moratorium na mýcení nového lesa, o němž rozhodla vláda v roce 2011, naléhavě však vyzývá k přijetí opatření, aby byly dořešeny jeho četné nedostatky, které doposud značně omezují jeho účinky;
- ad) vítá skutečnost, že EU a Indonésie v roce 2011 podepsaly dohodu v oblasti letectví, která zrušila omezení státní příslušnosti v dvoustranných leteckých službách a posílila celkovou spolupráci mezi EU a Indonésií; doporučuje, aby byly podniknuty další kroky podle článku 34 PCA, který se týká dopravy, zejména pokud jde o navázání úzkého dialogu v oblasti námořní a pozemní dopravy s cílem zlepšit infrastrukturu na indonéském souostroví, a aby byla přijata opatření, která zajistí plné dodržování mezinárodních norem pro bezpečnost dopravy a předcházení znečištění;
- ae) vyjadřuje hluboké znepokojení nad každoročně se opakujícími lesními požáry, které jsou z velké části připisovány plantážím palmy olejné, těžebním společnostem a zemědělcům jako prostředek mýcení půdy pro plantáže, avšak které přispívají ke globálnímu oteplování a z Indonésie činí největšího jednoho z největších producentů skleníkových plynů; vítá příslib indonéské vlády, že na začátku příštího roku ratifikuje dohodu ASEAN o přeshraničním znečištění ovzduší, a naléhavě vyzývá

orgány, aby bezodkladně přijaly účinnější preventivní opatření;

- af) konstatuje, že k hlavním odvětvím indonéské ekonomiky patří cestovní ruch; v souvislosti s tím zdůrazňuje, že článek 17 PCA skýtá vynikající příležitost k výměně informací a zavedení osvědčených postupů, díky nimž lze naplno využít potenciál přírodního a kulturního dědictví této země a zmírnit negativní dopady, jako je znečištění nebo poškození mořských ekosystémů, s cílem rozvíjet modely udržitelného cestovního ruchu a zvýšit pozitivní přínos cestovního ruchu při respektování zájmů místních komunit;
- ag) konstatuje, že k výměnám lidí mezi Indonésií a EU docházelo prostřednictvím programu Erasmus Mundus II, který v letech 2008–2010 udělil 200 stipendií; bere na vědomí, že Evropská komise předpokládá uspořádání seminářů zaměřených na lepší pochopení mezinárodních norem a požadavků v oblasti kvality a zvýšení povědomí o nich mezi indonéskými malými a středními podniky; naléhavě však vyzývá k dalšímu rozšíření výměn studentů a akademických pracovníků a k zavedení pravidelných programů odborné přípravy v souladu s článkem 25 PCA, který se týká kultury a vzdělávání, a rovněž k výměně osvědčených postupů a know-how v oblasti cestovního ruchu, podnikání a jazyků; v této souvislosti dále vyzývá Indonésii a EU, aby zvážily zahájení jednání o uvolnění vízového režimu, které by usnadnilo výměny mezi lidmi;
- ah) konstatuje, že EU v letech 2007 až 2013 poskytla Indonésii rozvojovou pomoc ve výši cca 400 milionů EUR; konstatuje, že od roku 2014 nebude Indonésie způsobilá k využívání orientačních víceletých programů, poté co získá status země s nižšími středními příjmy, bude však nadále využívat všeobecného systému preferencí EU; naléhavě proto žádá Indonésii, aby pokračovala v provádění politik, které byly dosud v rámci orientačních víceletých programů považovány za prioritní a financovány, například v oblasti vzdělávání, obchodu a investic, prosazování práva a spravedlnosti, všeobecného budování kapacit a boje proti změně klimatu; domnívá se, že důležitou roli v dalším uskutečňování těchto priorit v Indonésii budou hrát dvoustranná spolupráce v rámci PCA ve spojení s finančními prostředky Evropské investiční banky a případné budoucí dohody o hospodářském partnerství;
- ai) navrhuje, aby Indonésie a EU určily oblasti spolupráce v souladu s ustanoveními PCA s cílem lépe provádět a řídit hlavní hospodářský plán Indonésie (MP3EI), a to pomocí výměny know-how a osvědčených postupů v oblasti partnerství veřejného a soukromého sektoru a jako součást závazků Indonésie a některých členských států EU v rámci G20 úzce spolupracovat v boji proti přesouvání zisků a vyhýbání se daňovým povinnostem a v oblasti zavedení automatické výměny daňových informací;
- aj) naléhavě vyzývá EU, aby v rámci dohody PCA podpořila úsilí Indonésie o modernizaci své veřejné správy, zejména pokud jde o budování kapacit pro navrhování a provádění politik, posílení soudnictví a orgánů činných v prosazování práva;
- ak) vyzývá EU a Indonésii, aby spolupracovaly na provádění Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin

(CITES) a na zachování a udržitelném řízení přírodních zdrojů a biologické rozmanitosti, především lesních, mořských a rybolovných zdrojů; vyjadřuje znepokojení nad nárůstem odlesňování v soukromém sektoru kvůli plantážím palmy olejné a kaučukovníku, na úkor monokultur;

- al) vítá skutečnost, že Indonésie ratifikovala Úmluvu OSN o mořském právu, a vyzývá EU, aby jí nabídla pomoc při provádění institucionálních a jiných reforem nezbytných ke splnění požadavků této úmluvy a ke zvýšení námořní bezpečnosti v regionu;
- am) vítá PCA, která svědčí o rostoucím významu vazeb mezi EU a Indonésií a zahajuje novou éru bilaterálních vztahů posílením politické, hospodářské a odvětvové spolupráce v celé řadě politických oblastí, neboť usnadňuje obchodní a investiční toky a výměny mezi lidmi, mimo jiné v rámci iniciativ EU-ASEAN, a prohlubuje spolupráci mezi Indonésií a EU v oblasti řešení celosvětových výzev, jako doplněk ke stávající spolupráci v rámci jiných mezinárodních organizací, v nichž hrají EU i Indonésie stále významnější úlohu; zdůrazňuje, že dvoustranná a mnohostranná spolupráce může napomoci řešení konfliktů na regionální i celosvětové úrovni a zvýšit účinnost navrácení majetku a boje proti terorismu, pirátství, organizovanému zločinu, praní peněz a daňovým rájům; proto vítá, že dohodu PCA, která byla podepsána již v roce 2009, ratifikovaly všechny členské státy;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	21.1.2014
Výsledek konečného hlasování	+: 52 -: 1 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Pino Arlacchi, Hiltrud Breyer, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Marusya Lyubcheva, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojula, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Alojz Peterle, Tonino Picula, Mirosław Piotrowski, Bernd Posselt, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Laurence J.A.J. Stassen, Davor Ivo Stier, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Sir Graham Watson
Náhradník(ci) přítomný(í) při konečném hlasování	Marije Cornelissen, Tanja Fajon, Göran Färm, Barbara Lochbihler, Ivo Vajgl